

INDERAK (4) *sb m*

Teksty nie oznaczają é; a pochylone.

sg N ind(e)rák (1). ◇ I ind(e)rakiem (1). ◇ pl N ind(e)raki (2). ◇ [G ind(e)rák(o)w].

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Spodnia część ubioru kobiecego, rodzaj spódnicy; także błam przykrojony do podbicia spodniego ubioru kobiecego; semicinctium Calep (z niem. Unterrock) (4) : Iunkiery/ Sáltárelle/ Szuby/ Inderaki/ Przywodzą ku vtratám męże nieboraki. (marg) Vbior. (-) BielSat Dv [idem BielRozm 25]; [Milej patrzeć] gdy [dziewka] pięknie iedzie ná koniu z sáydakiem/ Niż kiedy fie ociągnie ciááfnym inderakiem. BielSjem 21; BielRozm 25; Semicinctium – Szorc, inderak, item Czíaáfnocka Calep 965a.

[Zestawienia: »inderak barani«: [Inwentarz kuśnierza] Lisów 180 po czterzy i dwudziestu groszy każdy szacowany [...] inderaków baranich 11, każdy po 40 gr InwMieszcz 1580 nr 227, 1581 nr 231, 1585 nr 266, 1585 nr 270.

»inderak smuszewy«: [Inwentarz kuśnierza] futra grzbietowego królikowego per fl. 3 – facit fl. 10 gr 15; 15 inderaków smuszewych zgotowanych per 56 gr – facit fl. 28; 7 niegotowych per 42 gr InwMieszcz 1591 nr 284.]

AKtt